

- 2) *Přeprava 3 000 l topné nafty ve třech nádržích běžně nazývaných „velké nádrže pro volně ložené zboží“ naložených v malém nákladním vozidle, uskutečněná jednotlivcem, představuje „neobvyklý způsob přepravy“ ve smyslu čl. 9 odst. 3 směrnice 92/12, ve znění směrnice 92/108.*
- 3) *Článek 7 odst. 4 směrnice 92/12, ve znění směrnice 92/108, nebrání tomu, aby právní předpis členského státu určení, v němž existuje daňová povinnost ke spotřební dani, jak to umožňuje čl. 9 odst. 3 této směrnice, uložil všem jednotlivcům, kteří nabyli sami a pro vlastní potřebu topnou naftu v jiném členském státě, kde bylo toto zboží propuštěno pro domácí spotřebu, a kteří sami uvedené zboží přepravili do tohoto členského státu určení „neobvyklým způsobem přepravy“ ve smyslu uvedeného čl. 9 odst. 3, aby zřídili záruku k zajištění platby spotřební daně a měli u sebe průvodní doklad, jakož i důkaz o zřízení této záruky.*

(¹) Úř. věst. C 271, 29.10.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – International Mail Spain SL v. Administración del Estado, Correos

(Věc C-162/06) (¹)

(Směrnice 97/67/ES — Společná pravidla pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb — Liberalizace poštovních služeb — Možnost vyhradit přeshraniční zásilky poskytovateli všeobecných poštovních služeb „v míře nutné pro zajištění zachování všeobecných služeb“)

(2008/C 8/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: International Mail Spain SL

Žalovaný: Administración del Estado, Correos

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Supremo – Výklad čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady

97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby ve znění před změnou provedenou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002 (Úř. věst. L 15, s. 14; Zvl. vyd. 06/03, s. 71) – Poštovní služby vyhrazené poskytovateli všeobecných poštovních služeb – Přeshraniční zásilky – Kritéria posouzení – Zohlednění výlučně dosažení finanční rovnováhy poskytovatele všeobecných poštovních služeb

Výrok

Článek 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby musí být vykládán v tom smyslu, že členským státům umožňuje vyhradit přeshraniční zásilky poskytovateli všeobecných poštovních služeb pouze tehdy, pokud prokáží,

— že bez takového vyhrazení by tyto všeobecné služby nebyly úspěšně poskytovány nebo

— že toto vyhrazení je nutné k tomu, aby tyto služby mohly být poskytovány za hospodářsky přijatelných podmínek.

(¹) Úř. věst. C 143, 17.6.2006.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. listopadu 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-59/07) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/109/ES — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2008/C 8/07)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a A. Alcover San Pedro, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království (zástupce: F. Díez Moreno, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě ustanovení nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44)

Výrok

1) Španělské království tím, že nepřijalo nezbytná ustanovení pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 69, 24.3.2007.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Nederlandse Raad van State (Nizozemsko) dne 17. října
2007 – M. a N. Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie**

(Věc C-465/07)

(2008/C 8/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandse Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: M. Elgafaji, N. Elgafaji

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie

Předběžné otázky

1) Musí být čl. 15 písm. c) směrnice 2004/83/ES o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (¹) vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení poskytuje ochranu pouze v situaci, na kterou se vztahuje také článek 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, tak jak je vykládán judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, nebo poskytuje prvně uvedené ustanovení

ve srovnání s článkem 3 Úmluvy doplňující nebo jinou ochranu?

2) V případě, že čl. 15 písm. c) směrnice poskytuje ve srovnání s článkem 3 Úmluvy doplňující nebo jinou ochranu, jaká jsou v tomto případě kritéria pro to, zda se osoba, která uplatňuje, že přichází v úvahu pro podpůrnou ochranu, skutečně vystavuje nebezpečí, že bude ve smyslu čl. 15 písm. c) ve spojení s čl. 2 písm. e) směrnice vážně individuálně ohrožena v důsledku svévolného násilí?

(¹) Úř. věst. L 304, s. 12.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Německo) dne 22. října
2007 – Dietmar Klarenberg v. Ferrotron Technologies
GmbH**

(Věc C-466/07)

(2008/C 8/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dietmar Klarenberg

Žalovaná: Ferrotron Technologies GmbH

Předběžná otázka

Jedná se o převod části podniku nebo závodu na jiného zaměstnavatele ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (¹) pouze tehdy, jestliže je část podniku nebo závodu u nového zaměstnavatele nadále vedena jako organizačně samostatná část podniku nebo závodu?

(¹) Úř. věst. L 82, s. 16.